

“यस्मिन् देशे निषीदन्ति विप्रा वेदविदस्तथ” इति ।
 यत्र लिभ्योऽन्तुनाः सप्रभ्योऽधिकाश्च न काव्या इत्यत्र
 तात्पर्यं सङ्गावेषम्यन्तु “भूयोऽत्यविरोधे भूयसां स्वात्
 सप्रसक्तत्वमिति न्यायेन विप्रतिपत्तावधिकसङ्गावचनमाद-
 रण्योयं गुणधाम्यः । तद्देशस्ये तु यतमप्यन्वानाश्च पश्य-
 तीति न्यायेन गुणवत्तरवचनमेवेति प्रदर्शनायम् । “यत्तु
 चत्वारो धर्मज्ञाः परित्यज्यैविद्यमेव वा । सा ब्रूते यं स धर्मः
 स्यादेको वाऽध्यात्मवित्तमः” इति योगीश्वरेण विषम-
 सङ्कल्पत्वमपि सङ्कल्पमपि चानादृतम् । तत्तु पूर्वोक्तानां
 धर्मकारकप्रापकहेतुनां सन्देहनिर्णयविषयं प्रक्रमत् ।
 व्यवहारविषये तु तत्रवराणां विषमसङ्कल्पानामेव सभ्यत्वं
 विशेषविधानादित्यवसेयम् । एते च ब्राह्मणा एव ।
 मनुहृत्स्मृतिभ्यां विप्रपदोपदानात् । स तु सभ्यैः
 स्थिरैर्युक्तः प्राज्ञैर्भौर्देहिजोक्तैः । धर्मशास्त्रार्थज्ञशब्दे-
 रर्थास्तविशारदेरिति” द्विजोक्तमपदस्य च कात्यायने-
 नोपादानात् । नारदेन “राजा तु धार्मिकान् सभ्या-
 न्निबुञ्ज्यात् सुपरीक्षितान् । व्यवहारधुरां वोढुं ये शक्ताः
 पुङ्गवा इव । धर्मशास्त्रेषु कुशलाः कुलीनाः सत्यवादिनः ।
 सभाः सत्तो च सिते च नृपतेः स्युः सभासदः” इति ।
 विचार्यं त्रेणिभिः कार्यं कुर्वैर्यज्ञ विचारितम् । ग-
 षोश्च त्रेण्यविज्ञातं गणप्राप्तं न्ययुक्तैः । कुलादित्यो-
 ऽधिकाः सभ्यासोभ्योऽध्यक्षोऽधिकः कृतः । सर्वेषा-
 मधिको राजा धर्मं यत्नेन निश्चितम् । उत्तमाधम-
 सभ्यानां विवादानां विचारणात् । उपयुं परि बुद्धी-
 नाश्चरन्तीश्चरबुद्धयः” वर्णभेदोऽनादृतः ।
 युक्तनीतिपरिधिष्टेऽपि तत्रैवोक्तं ज्ञया
 “वद्वर्णजो भवेद्ब्राह्मणोऽप्येकवर्णजः सदा । तद्वर्णं
 एव गुणिनः प्रादयः सङ्गवन्ति हि । व्यवहारविदः
 भाषा हस्तशौचगुणान्विताः । रिपो सिते सभा ये च
 समन्ताः सत्यवादिनः । निराश्रया जितक्रोधकामबोधाः
 प्रियंवदाः । राजा ते च निबोद्धाः स्युः सभ्याः सवांसु
 जातिषु” “राजा तु धार्मिकान् सभ्यान् निबुञ्ज्यात् सु-
 परीक्षितान् । व्यवहारधुरां वोढुं ये शक्ताः पुङ्गवा
 इव । लोकवेदसधर्मज्ञाः सप्र पञ्च तयोऽपि वा ।
 यत्रोपविष्टा विप्राः स्युः सा यत्रसदृशी सभा । ज्योतारो
 वणिजस्तत्र कसंभ्याः सुविचक्षणाः । जनिमुक्तो निमुक्तो
 वा धर्मज्ञो वक्तुमर्हति । एकः शास्त्रपटोयानो विन्द्य च
 कार्यनिधेयम् । तस्माद् नृजगत्त कार्या विवादेष्-

स्तमो नृपैः । स ब्रूते यं स धर्मः स्यादेको वाध्यात्म-
 चिन्तकः । एवद्विचिन्तयारं व्याहारात्तुचिन्तनम् ।
 कार्यं प्रवक् प्रवक् सभ्यै राजा ज्योतारैः सह ।
 अर्धिमलधिनी सभ्यान् वेचकप्रेषणां च नः । धर्मवाक्यो
 रञ्जयति स सभाक्षारतामिवात् । नृपोऽधिकतसभ्याश्च
 क्षतिगणकवेचको । हेमाङ्ग्यम् । अं पुरुषः साधना-
 ज्ञानि वै दय । एवशाङ्ककरं वक्ष्यामध्यास्य पाविषः ।
 न्यायान् पश्येत् कृतमतिः सा सभाऽध्वरवक्षिभा” ।

सभापति पु० इत० । सभायाः स्थापके नृपे “सभापतिश्च
 नृपतिरेव” दुर्गमस्ये नृहं कुलोदित्यादिना हृत्सत्या-
 दिभिः सभानिर्माणात्तद्व्यवहारेण सभ्योपवेशनादेव
 तस्यत्वेव विधानात्” वीरजि० ।

सभाक्षार पु० सभां सृष्ट्वाति कृ-यच् । १ सभ्ये क्षमरः ।
 “अर्धिमलधिनी सभ्यान् वेचकप्रेषणां च नः । धर्म-
 वाक्यैरञ्जयति स सभाक्षारतामिवात्” युक्तनीतिपरि०
 चक्रे २ सभ्यभेदे च । [कारके क्षमरः ।

सभिक पु० सभा द्यूतसभा आश्रयत्वेनाश्रयस्य ठम् । द्यूत-
 सभिक पु० सभा द्यूतं प्रयोजनमस्य ईद्व । द्यूतकारं शब्दः ।
 सभोचित पु० सभा उचितता परिचिता यस्य । १ पण्डिते
 धनज्ञयः । २ सभायोभ्ये लि० । [श्वित्र्ये लि० जटा०
 सभ्य पु० सभायां साधुः यत् । १ सभान्तिके २ द्यूतकारे च
 सम् व्यस्य-सो-वा-कम् । १ सभ्यगर्भे २ प्रकर्षे १ सङ्कतो ४ शोभने
 शब्दः । ५ सभ्ये हेमच० ।

सम लि० सम-यच् । १ सभाने तल्ले २ सर्वे क्षमरः १ साधो
 मेदि० (योद्ध) ४ युग्मे “समेऽर्द्धिते वर्गः” इति कीचा०
 समतयाख्यातेषु द्वितीयचतुर्थषष्ठादिषु प्राशिषु च ।
 अतल्लेऽस्य सर्वनामता । गीतयाद्ययोरैककालमने गान-
 कहस्तादिचाबनरूपे इतालभेदे न० ७ गतुमित्तिभिर्गोपहे
 प्रकृत्या० अभेदे तृतीया । समेन याति समं यातीत्यर्थः ।

समच्च अय्य० यत्स्य समीपम् अय्ययो० यच् । १ ययुः धि-
 कर्षे तदस्मात्ति यच् । २ प्रत्ययविषये लि० ।

समकोण लि० समः कोणो यस्य । रेखागणितोक्ते सम-
 कोणयुक्त त्रिकोणादी । जेतशब्दे २१६० पृ० १५ पङ्क्त-
 चिह्निते दृश्यम् ।

समकील पु स्त्री० इव० । कर्षे त्रिका० स्त्रियां लोप् ।

समगन्धक पु० सभास्तुलाभागेन निवेशितागन्धाः गन्धवृक्त-
 द्रव्याण्येव कण् । तल्लिमधूपभेदे शब्दभा० ।

समगन्धक पु० समः सर्वदा तल्लरूपे गन्धोऽस्य ठम् ।